

Kniha proroka Joela a laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo dvadsaťosem

Jeff Pippenger

2026-01-14

Číslo dvadsaťosem

Identifikujeme dvanásť mesiášskych naplnení v Evanjeliu podľa Matúša a uvádzame ich do súladu s medzníkmi sto štyridsaťštyritisíc. Identifikovali sme narodenie Krista ako medzník času konca, ktorý začína každé reformačné hnutie. Narodenie Krista zodpovedá roku 1989, času konca pre sto štyridsaťštyritisíc. Po tomto medzníku vždy nasleduje medzník, pri ktorom je posolstvo uvedené na verejné fórum, aby potom verejnosť mohla byť braná na zodpovednosť.

Druhým mesiášskym naplnením bolo Kristovo vyučovanie v podobenstvách, ktoré vymedzuje metodológiu používanú na predloženie posolstva, ktoré je sformulované po čase konca, keď vzrast poznania vedie k posolstvu pre toto zvláštne pokolenie. Pre milleritov to bol rok 1831 a pre hnutie sto štyridsaťštyri tisíc rok 1996. Keď je posolstvo uvedené na verejnosť, je potom zmocnené naplnením proroctva, ktoré označuje začiatok procesu skúšky. Týmto zmocnením bol pre milleritov 11. august 1840 a pre sto štyridsaťštyri tisíc 11. september.

Tretím mesiášskym medzníkom sú poslovnia 11. septembra.

A prišiel a býval v meste zvanom Nazaret, aby sa naplnilo, čo bolo povedané skrze prorokov: Bude sa volať Nazaretský. Matúš 2,23.

Predpoveď

A vyjde prútok z pňa Izajovho a výhonok vyrastie z jeho koreňov. Izaiáš 11,1; Sudcovia 13.

Koreň hebrejského slova prekladaného ako „Ratolest“ je Netzer, čo je zároveň aj koreň názvu Nazaret. Ratolest pochádza zo slumov Nazareta.

„Pán povolá mladých mužov z pokorných životných pomerov do svojej služby, tak ako to urobil, keď osobne žil na tejto zemi. Prešiel popri učených rabínoch, aby si za svojich prvých učeníkov vyvolil pokorných, nevzdelaných rybárov. Má pracovníkov, ktorých vyvedie z chudoby a neznámosti. Zamestnaní bežnými povinnosťami života a odetí v hrubom rúchu, ľuďmi sú pokladaní za málo cenných. No stanú sa vzácnymi klenotmi, aby jasne žiarili pre Pána. „Budú mojimi, hovorí Hospodin zástupcov, v ten deň, keď si zhromaždím svoje klenoty.““ Review and Herald, 5. mája 1903.

Autorita Ducha Svätého, autorita sestry Whiteovej a inšpirované potvrdenie Jonesa a Waggonera boli v roku 1888 odmietnuté, tak ako Kórach odmietol autoritu Mojžiša.

„Tak bude zvestované posolstvo tretieho anjela. Keď nastane čas, aby bolo podané s najväčšou mocou, Pán bude pôsobiť prostredníctvom pokorných nástrojov a povedie mysle tých, ktorí sa

zasväcujú Jeho službe. Robotníci budú uschopnení skôr pomazaním Jeho Ducha než vzdelaním literárnych ústavov. Muži viery a modlitby budú nútení vyjsť so svätou horlivosťou a hlásať slová, ktoré im dáva Boh. Hriechy Babylona budú odhalené. Hrozné dôsledky vynucovania cirkevných obradov občianskou mocou, prenikanie špiritizmu, skrytý, no rýchly postup pápežskej moci — to všetko bude odmaskované. Týmto slávnostnými výstrahami bude ľud pohnutý. Tisíce a tisíce budú počúvať, ktorí nikdy predtým nepočuli takéto slová. S úžasom budú počúvať svedectvo, že Babylon je cirkev, padlá pre svoje bludy a hriechy, pre svoje odmietnutie pravdy, ktorá jej bola poslaná z neba. Keď sa ľud obráti na svojich bývalých učiteľov s naliehavou otázkou: Je to naozaj tak? služobníci budú predkladať bájk, prorokovať príjemné veci, aby utíšili ich obavy a uspali prebudené svedomie. Keďže sa však mnohí odmietnu uspokojiť s obyčajnou autoritou ľudí a budú požadovať jasné, Takto hovorí Pán, obľúbené duchovenstvo, podobne ako kedysi farizeji, naplnené hnevom, že jeho autorita je spochybnená, odsúdi toto posolstvo ako satanovo a podnieti hriech milujúce zástupy, aby hanobili a prenasledovali tých, ktorí ho zvestujú.“ The Great Controversy, 606.

Mumlajúce pery z chudobných štvrtí Nazareta dorazili k „sporu“ v dvadsiatej siedmej kapitole Izaiáša.

S mierou, keď sa prediera von, budeš s ním zápasit'; zadržiava svoj prudký vietor v deň východného vetra. Izaiáš 27:8.

„Východný vietor“ islamu, znázornený ako „tretie beda“ a tiež ako „hnevanie národov“, bol uvoľnený a 11. septembra okamžite zadržaný.

„V tom čase, keď sa dielo spasenia bude uzatvárať, príde na zem súženie a národy sa budú hnevať, no budú zadržiavané, aby neprekazili dielo tretieho anjela. V tom čase príde „neskorý dážď“, čiže občerstvenie od prítomnosti Pána, aby dal moc mocnému hlasu tretieho anjela a pripravil svätých, aby obstáli v období, keď bude vyliatych sedem posledných rán.“ Early Writings, 85.

Mojžiš, Ellen Whiteová, A. T. Jones a E. J. Waggoner potom zaujali svoje miesto pri 9/11 ako strážcovia z druhej kapitoly Habakuka, ktorí sa pýtali, čo povedia počas Izaiášovho „sporu“, ktorý sa začína, keď prichádza východný vietor. Izaiáš hovorí, že tento „spor“ je tým, čo očisťuje hriechy z Božieho ľudu.

S mierou, keď vyráža, budeš sa s ním pravotiť; zadržiava svoj prudký vietor v deň východného vetra. Preto bude takto očistená nepravosť Jáкова; a toto bude všetko ovocie odstránenia jeho hriechu: keď učiní všetky kamene oltára ako kriedové kamene rozbité na kusy, háje a modly nepovstanú. Izaiáš 27:8, 9.

„Diskusia“ o tom, že pozdný dážď je odmeraný pri 9/11, keď bol islam uvoľnený a potom zadržaný, spočíva v tom, ako sú odstránené Jákovove nepravosti, čím sa Jákob mení na Izrael. Biblický prechod Jáкова, zmluvného reprezentatívneho muža, na Izrael označuje rok 1856, keď sa filadelfské milleritické hnutie stalo laodicejským milleritickým hnutím, ktoré sa o sedem rokov neskôr stalo laodicejskou Cirkvou adventistov siedmeho dňa. Tento prechod v milleritickej histórii označuje medzník v dejinách sto štyridsaťštyritisíc, keď sa laodicejské hnutie sto štyridsaťštyritisíc

mení na filadelfské hnutie sto štyridsaťštyritisíc. Tento bod prechodu je chvíľou, keď sa Jákob, znamenajúci podvodníka, mení na Izrael, znamenajúceho premožiteľa.

Táto „rozprava“ očisťuje Jákobove neprávosti a on sa stáva Izraelom, víťazom. Tí, ktorých predstavuje Izrael, víťazia skrze krv Slova a slovo svojho svedectva.

A zvíťazili nad ním krvou Baránka a slovom svojho svedectva; a nemilovali svoje životy až na smrť. Zjavenie 12,11.

„slovo ich svedectva“ je posolstvo, ktorému chcel porozumieť Habakukov strážca. Predstavuje ich posvätenie a krv Baránka, ich ospravedlnenie.

Postavím sa na svoju stráž a postavím sa na vežu, a budem bdieť, aby som videl, čo mi povie a čo odpoviem, keď budem karhaný. Habakuk 2,1.

Slovo „pokarhal“ znamená „sporil sa s“ a predstavuje Izaiášovu „rozpravu“, ktorá odstraňuje Jákobove hriechy. Strážca v Habakukovi chce vedieť, aké má byť jeho svedectvo, a je mu oznámené, že Habakukove tabule sú posolstvom, ktoré by tým, čo si želajú čítať, umožnilo prebehnúť Písmom a nájsť posolstvo ospravedlnenia z viery. Druhá kapitola Habakuka jasne označuje strážcu na konci prvých štyroch veršov ako toho, kto patrí do triedy ospravedlnených z viery.

Hľa, ten, ktorého duša sa povyšuje, nie je v ňom úprimná; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery. Habakuk 2:4.

Posolstvo na tých dvoch tabuliach sú staré chodníky Jeremiášove. Ale keď Jeremiášov strážca zatrubil na trúbu, trieda buričov, ktorých duše sa povyšujú, odmietla počúvať. Boli to tá istá trieda v predchádzajúcom verši, ktorá odmietla chodiť po starých chodníkoch, aby našla odpočinok a občerstvenie.

Takto vraví Hospodin: Postavte sa na cesty a hľadte, pýtajte sa na dávne chodníky, kde je dobrá cesta, a choďte po nej, a nájdete odpočinutie svojim dušiam. Ale oni povedali: Nepôjdeme po nej. Ustanovil som aj strážcov nad vami so slovami: Počúvajte hlas trúby. Ale oni povedali: Nebudeme počúvať. Jeremiáš 6:16, 17.

Strážcami, ktorí boli postavení nad Boží ľud pri 9/11, boli Mojžiš, Ellen Whiteová, Jones a Waggoner, predstavení Mojžišovými koktavými perami, čo bolo znázornené jeho obavou hovoriť egyptským jazykom, jazykom, ktorý nepoužíval štyridsať rokov. Vo vzťahu ku všetkým Hebrejom a zmiešanému zástupu, ktorý s Mojžišom prešiel cez Červené more, bol Mojžiš tým mužom s cudzím prízvukom. Jeho prízvuk bol nazaretský prízvuk. Aj Petrovi bol jeho prízvuk rozpoznateľný.

A po chvíli pristúpili tí, čo tam stáli, a povedali Petrovi: Veru aj ty si jedným z nich, veď tvoja reč ťa prezrádza. Matúš 26:73.

V rámci skúšky Petrovej skúsenosti trikrát klamal a v tej skúške bol rozpoznateľný podľa svojho prízvuku alebo koktavého jazyka. Jedna skupina v tej skúške sa pýtala Boha: „Čo mám povedať v tej skúške?“ „Vidia“ staré chodníky a „počúvajú“ zvuk trúby. Vidia a počujú, a keď napokon „skladajú skúšku“, zvíťazia. Posolstvo o víťazstve v posledných dňoch je predstavené ako

laodicejské posolstvo. Na rozdiel od laodicejského zboru filadelfský zbor nemá nijaké odsúdenie.

Toho, kto zvíťazí, urobím stĺpom v chráme svojho Boha a von už nevyjde; a napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha; a napíšem na neho svoje nové meno. Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:12, 13.

Napriek tomu, že nad ňou neleží nijaké odsúdenie, zaslúbenie Filadelfii platí len pre tých, „ktorí zvíťazia“. Filadelfská cirkev je postavená do protikladu k laodicejskej cirkvi a vyznačuje sa triedou, ktorá potrebuje zvíťaziť, a triedou, ktorá už zvíťazila. Filadelfská cirkev je postavená do protikladu k laodicejskej cirkvi a laodicejská cirkev sú nerozumné panny z Matúša 25.

„Stav Cirkvi, znázornenej nerozumnými pannami, sa označuje aj ako laodicejský stav.“
Review and Herald, 19. augusta 1890.

Dňa 11. septembra, keď anjel zostúpil pri páde Dvojičiek, Jones a Waggoner začali predkladanie laodicejského posolstva a začala sa rozprava o neskorom daždi. Jeremiášovo trúbové posolstvo je siedmou trúbou, ktorá je tretím beda, ktorým je islam, ako je určený v starých chodníkoch predstavovaných pravdami, VŠETKÝMI pravdami, znázornenými na Habakukových tabuľkách z rokov 1843 a 1850. Laodicejské posolstvo je jedinou nádejou na spasenie a slovo spasenie znamená uzdravenie. Či už Kristus zobrazuje seba samého, ako klope na dvere srdca Laodicejčana, alebo Laodicejčanovi zasľubuje, že ak uzavrie s Ním pokoj, On uzavrie pokoj s ním, laodicejskému adventistovi siedmeho dňa sa ponúka iba posolstvo uzdravenia.

Štvrtým mesiášskym medzníkom je laodicejské posolstvo 11. septembra.

Aby sa naplnilo, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý hovorí: On vzal na seba naše slabosti a niesol naše choroby. Matúš 8,17.

Predpoveď

On niesol naše trápenia a vzal na seba naše bolesti; my sme ho však pokladali za raneného, Bohom zbitého a strápeného. Izaiáš 53,4.

Anjelovi cirkvi Laodicejčanov napíš: Toto hovorí Amen, verný a pravdivý svedok, počiatok Božieho stvorenia: Znam tvoj skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! A tak, pretože si vlažný, a ani studený, ani horúci, vyplujem ťa zo svojich úst.

Pretože hovoríš: Som bohatý, zbohatol som a nič nepotrebujem; a nevieš, že si biedny, poľutovaniahodný, chudobný, slepý a nahý.

Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prečistené v ohni, aby si zbohatol; a biele rúcho, aby si sa obliekol a aby sa neukázala hanba tvojej nahoty; a pomaz si oči kolýriom, aby si videl.

Koho milujem, toho karhám a trescem; buď teda horlivý a čiň pokánia. Hľa, stojím pri dverách a klopem: ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem s ním stolovať a on so mnou. Tomu, kto zvíťazí, dám sedieť so mnou na mojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a posadil som sa so svojím Otcom na jeho tróne. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí

cirkvám. Zjavenie 3:14–22.

Rada kúpiť zlato a biele rúcho a pomazať si oči je uvedeným liekom na stav, ktorý sa končí večnou smrťou, nielen smrťou. Akékoľvek problémy, ktoré by zlato, rúcho a pomazanie mohli napraviť, sa ľahko zhodujú s tým, že Kristus vzal na seba naše slabosti. Ján bol uväznený na Patmose pre slovo Božie a svedectvo Ježišovo, ktoré je Duchom proroctva. Duch proroctva je liekom pre Laodiceu a uzdravujúce vlastnosti Ducha proroctva boli predobrazene znázornené tým, že Kristus vzal na seba naše slabosti a niesol naše bolesti.

Jediný spôsob, akým Kristus môže vziať naše slabosti, je ten, že otvoríme dvere svojho srdca a dovoľíme spojenie Jeho božstva s našim človečenstvom. Naše slabosti berie na seba vtedy, keď vstupuje do našich životov prostredníctvom prítomnosti Ducha Svätého. Dvere otvárame tým, že uskutočňujeme liek. Liekom, ktorý otvára srdce, je zlato, biele rúcho a očná masť. Očná masť je osvietenie Božieho Slova, ktoré sa uskutočňuje jedine prostredníctvom Ducha Svätého. Biblia je sviecou našim nohám a svetlo, ktoré osvecuje chodník, je svetlom Polnočného volania.

Tvoje slovo je sviecou mojim nohám a svetlom môjmu chodníku. Žalmy 119,105.

Keď je Laodicejčan napomínaný, aby si pomazal oči, má tak urobiť Slovom Božím, ktoré je lampou; avšak, ako je to znázornené v podobenstve o desiatich pannách, lampa je bez oleja neužitočná. Laodicejčania majú svoje Biblie, hoci spravidla nie preklad King James Version, ale nemajú olej Ducha Svätého. Pomazanie očí Laodicejčana sa uskutočňuje skrze posolstvo, ktoré obsahuje prítomnosť Ducha Svätého.

Zlato, ktoré je Laodicejčanovi odporúčané kúpiť, nie je jednoducho viera, ale viera, ktorá pôsobí skrze lásku a očisťuje dušu. Tak ako pri očnej masti, aj zlato má svoj falošný laodicejský nárok. Laodicejčan vyznáva, tak ako celé kresťanstvo, že má „vieru“. Takýto druh viery je iba ľudským presvedčením a napodobeninou viery predstavenej ako zlato, lebo táto viera očisťuje dušu. Je to viera, ktorá posväcuje, a tí, ktorí vlastnia pravú posvätenú vieru, sú svätí, lebo byť posvätený znamená byť učený svätým. Laodicejčania takú vieru nemajú, lebo keby ju mali, Kristus by nestál vonku a nehládal vstup.

„Neexistuje nijaká stredná cesta k obnovenému raju. Posolstvo dané človeku pre tieto posledné dni sa nemá zmiešať s ľudskými výmyslami. Nemáme sa opierať o politiku svetských právnikov. Máme byť pokornými mužmi modlitby, nekonať ako tí, ktorých oslepili satanove nástroje.

„Mnohí majú vieru, no nie vieru, ktorá pôsobí skrze lásku a očisťuje dušu. Spasiteľná viera nie je jednoducho iba obyčajné prijatie pravdy. ‚Aj démoni veria — a trasú sa.‘ Vnuknutie Ducha Božieho dáva ľuďom vieru, ktorá je podnecujúcou mocou, formujúcou charakter a vedúcou ľudí vyššie než len k čisto formálnym skutkom. Slová, činy a duch majú svedčiť o tom, že sme nasledovníkmi Krista.

„Najväčšie svetlo a požehnanie, ktoré Boh udelil, nie sú zárukou proti prestúpeniu a odpadnutiu v týchto posledných dňoch. Tí, ktorých Boh povýšil na vysoké postavenia dôvery, sa môžu odvrátiť od nebeského svetla k ľudskej múdrosti. Ich svetlo sa potom stane temnotou,

ich Bohom zverené schopnosti osídlo, ich charakter urážkou Boha. Boh sa nebude dať vysmievať. Odvrátenie sa od Neho bolo a vždy bude nasledované svojimi istými dôsledkami. Páchanie skutkov, ktoré sa Bohu nepáčia, ak nie sú rozhodne oľutované a zanechané, namiesto toho, aby sa hľadalo ich ospravedlnenie, povedie zločincov krok za krokom do klamu, až kým nebude beztrestne páchaných mnoho hriechov. Všetci, ktorí chcú mať charakter, ktorý ich urobí Božími spolupracovníkmi a privedie ich k prijatiu Božieho schválenia, sa musia oddeliť od Božích nepriateľov a zachovávať pravdu, ktorú Kristus dal Jánovi, aby ju odovzdal svetu.“ Manuscript Releases, zväzok 18, 30–36.

„Biele rúcho“ je Kristova spravodlivosť.

Radujme sa a plesajme a vzdajme mu česť, lebo prišla svadba Baránkova a jeho manželka sa pripravila. A bolo jej dané, aby sa obliekla do čistého a bieleho kmentu; lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých. A povedal mi: Píš: Blahoslavení sú tí, ktorí sú povolaní na svadobnú večeru Baránkovu. A povedal mi: Toto sú pravdivé slová Božie. Zjavenie 19:7–9.

Nevesta sa pripravila tým, že prijala trojitý liek ponúknutý Laodicei, a tak sa premenila na filadelfskú nevestu. Tieto verše hovoria priamo k adventizmu, ktorý je znázornený v podobenstve o desiatich pannách. Panny sú tí, ktorí čakajú, aby vošli na svadbu, na ktorú boli povolaní. Nevesta sa pripravila, lebo jej to bolo udelené v tretej kapitole Zachariáša, pri Jozuovi a anjelovi. Tam bol jej nečistý laodicejský odev odstránený a nahradený bielym ľanovým svadobným rúchom. Tento liek má druhého svedka aj v mene Ellen Gould White. Ellen znamená jasné a žiarivé svetlo a predstavuje očnú masť. Gould je staroanglické slovo pre zlato a znamená zlato. White predstavuje spravodlivosť a toto meno jej nebolo dané až do roku 1846, keď sa vydala za Jamesa. Jej meno sa potom zmenilo na White. Zmena mena i manželstvo sú symbolmi zmluvného vzťahu. Pred svadbou sa volala Harmon, čo znamená vojak pokoja, čím vtedy aj bola. Ellen White je laodicejské posolstvo a odmietnuť ju znamená odmietnuť spasenie!

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v preskúňavani dvanástich mesiášskych prorociev v Evanjeliu podľa Matúša.

„Citácia Zjavenia 3:14–18.“

„Ó, aký opis! Koľkí sa nachádzajú v tomto hroznom stave. Naliehavo prosím každého služobníka, aby usilovne študoval tretiu kapitolu Zjavenia, lebo v nej je zobrazený stav vecí, ktoré existujú v posledných dňoch. Starostlivo skúmajte každý verš tejto kapitoly, lebo skrze tieto slová k vám hovorí Ježiš.

„Ak nejaký ľud vôbec predstavovalo posolstvo Laodicei, potom je to ľud, ktorý prijal veľké svetlo, zjavenie Písiem, ktoré prijali adventisti siedmeho dňa.“ Manuscript Releases, zväzok 18, 193.

„Pravý ľud Boží, zachovávajúci prikázania, zjavuje svetu charakter nepoškvrnenej bezúhonnosti a svojím vlastným spôsobom konania dosvedčuje, že zákon Hospodinov je dokonalý a obcerstvuje dušu. Tak aj Pán Ježiš, Syn Boží, svojou poslušnosťou zákonu Božiemu vyvýšil tento zákon a učinil ho slávnym. Boh určite odsúdi každého člena každej cirkvi, ktorá sa hlási k tomu, že je Cirkvou adventistov siedmeho dňa, ak Mu neslúži, ale

pýchou, sebeckosťou a svetskosťou ukazuje, že pravda nebeského pôvodu nevykonala reformu v jeho charaktere.“

„Prosím, pozorne si prečítajte Zjavenie 3:15–18. Je počuť hlas Ježiša Krista. „Ja karhám a trescem všetkých, ktorých milujem: buď teda horlivý [nie vlažný], a čiň pokánie. Hľa, ja [tvoj Spasiteľ] stojím pri dverách a klopem: ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem s ním večerať a on so mnou. Tomu, kto zvíťazí, dám sadnúť si so mnou na mojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a posadil sa so svojím Otcom na jeho tróne“ [Zjavenie 3:19–21].“

„Budú cirkvi dbať na laodicejské posolstvo? Budú činiť pokánie, alebo budú napriek tomu, že svetu je ohlasované najslávnejšie posolstvo pravdy — posolstvo tretieho anjela — pokračovať v hriechu? Toto je posledné posolstvo milosti, posledné varovanie padlému svetu. Ak sa cirkev Božia stane vlažnou, nestojí už viac v priazni u Boha než tie cirkvi, ktoré sú predstavené ako padlé a stali sa príbytkom démonov, peľochom každého nečistého ducha a klietkou každého nečistého a nenávideniahodného vtáka. Tí, ktorí mali príležitosti počuť a prijať pravdu a ktorí sa pripojili k cirkvi adventistov siedmeho dňa, nazývajú sa Božím ľudom zachovávajúcim prikázania, a predsa nemajú o nič viac životnej sily a posvätenia Bohu než formálne cirkvi, dostanú Božie rany práve tak isto ako cirkvi, ktoré odporujú Božiemu zákonu. Iba tí, ktorí sú posvätení skrze pravdu, budú tvoriť kráľovskú rodinu v nebeských príbytkoch, ktoré Kristus odišiel pripraviť tým, čo Ho milujú a zachovávali Jeho prikázania.“

„Kto hovorí: Poznám Ho, a neprikazuje sa Jeho prikázaniami, je luhár a niet v ňom pravdy“ [1 John 2:4]. To zahŕňa všetkých, ktorí tvrdia, že majú poznanie Boha a zachovávali Jeho prikázania, ale neprejavujú to dobrými skutkami. Dostanú podľa svojich skutkov. „Každý, kto zostáva v ňom, nehreší; každý, kto hreší, Ho nevidel ani Ho nepoznal“ [1 John 3:6]. Toto je určené všetkým členom cirkvi, vrátane členov cirkví adventistov siedmeho dňa. „Detičky, nech vás nikto nezvádza: kto činí spravodlivosť, je spravodlivý, ako je On spravodlivý. Kto pácha hriech, je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku. Na to sa zjavil Syn Boží, aby zmaril skutky diabla. Nikto, kto sa narodil z Boha, nepácha hriech, lebo Jeho semeno zostáva v ňom; a nemôže hrešiť, pretože sa narodil z Boha. Podľa toho sa rozoznávajú deti Božie a deti diabla: nikto, kto nečiní spravodlivosť, nie je z Boha, ani ten, kto nemiluje svojho brata“ [1 John 3:7–10].

„Všetci, ktorí tvrdia, že sú adventistami zachovávajúcimi sobotu, a predsa naďalej žijú v hriechu, sú v Božích očiach klamári. Ich hriešny spôsob života pôsobí proti Božiemu dielu. Vedú druhých do hriechu. Ku každému členovi našich zborov prichádza od Boha slovo: „A čiňte priame chodníky svojim nohám, aby to, čo je chromé, nezišlo z cesty, ale aby sa radšej uzdravilo. Nasledujte pokoj so všetkými a svätosť, bez ktorej nikto neuvidí Pána; bedlivo hľadiac, aby niekto neprišiel skrze nedbanlivosť o milosť Božiu; aby nejaký koreň horkosti, keď vyrastie, nepôsobil trápenie, a aby sa ním mnohí nepoškvrnili; aby nebol niekto smilník alebo bezbožník ako Ezav, ktorý za jedno jedlo predal svoje prvorodenstvo. Lebo viete, že aj potom, keď chcel zdediť požehnanie, bol zavrhnutý; lebo nenašiel miesta pre pokánie, hoci ho usilovne hľadal so slzami“ [Židom 12:13–17].“

„To sa vzťahuje na mnohých, ktorí vyznávajú, že veria pravde. Namiesto toho, aby sa vzdali svojich žiadostivých skutkov, odvažujú sa pokračovať na nesprávnej ceste výchovy pod Satanovým zvodným mudrovaním. Hriech nie je rozoznávaný ako hriešny. Ich vlastné svedomie je poškvrnené, ich srdcia sú porušené, ba aj myšlienky sú ustavične skazené. Satan ich používa ako návnady, aby vábil duše k nečistým praktikám, ktoré poškvrňujú celú bytosť. ,Kto pohrdol Mojžišovým zákonom [ktorý bol zákonom Božím], zomieral bez milosrdenstva na výpoveď dvoch alebo troch svedkov: O čo ťažšieho trestu sa, nazdávate sa, uzná za hodného ten, kto pošliapal Syna Božieho a krv zmluvy, ktorou bol posvätený, pokladal za nesvätú vec a znevážil Ducha milosti? Lebo poznáme Toho, ktorý povedal: Mne patrí pomsta, ja odplatím, hovorí Pán. A opäť: Pán bude súdiť svoj ľud. Je hrozné upadnúť do rúk živého Boha‘ [Hebrejom 10:28–31].“ Manuscript Releases, zväzok 19, 175–177.